

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 05, 2011

Nummer 5, 2011

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBALM:2011:BR0146](#) 15-06-2011

Staatssecretaris I en M

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBGRO:2011:BQ8485](#) 31-03-2011

Oldambt/projectbesluit/omgevingsverordening

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BR4025](#) 29-07-2011

Kerkrade/verzet

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BR3254](#) 27-07-2011

Midden-Delfland/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BR3209](#) 27-07-2011

Hof van Twente

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BR3244](#) 27-07-2011

GS Limburg

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BR1448](#) 13-07-2011

Tilburg

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BR1412](#) 13-07-2011

Hoorn/bestemmingsplan 'Tuibrug'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BQ9691](#) 29-06-2011

Noord-Brabant/reactieve aanwijzing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BQ9624](#) 29-06-2011

Coevorden/bestemmingsplan 'Witte Menweg 4b Geesbrug (Gasterij het Geeserveld)'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BQ9689](#) 29-06-2011

Aalten/bestemmingsplan 'Buitengebied Dinxperlo, Kalverweidendijk 11'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BQ8850](#) 22-06-2011

De Ronde Venen/bestemmingsplan 'Marickenland'

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Almelo/projectbesluit

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Provincie Groningen/omgevingsverordening

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Kerkrade/verzet

Toepassing artikel 1.4 Chw. Uitleg centrale overheid. Geen strijd met EVRM, Europees Handvest inzake lokale autonomie en Verdrag Aarhus

Artikel 1.4 van de Chw beperkt de toepassing van deze bepaling niet tot besluiten van de centrale overheid.

Het inpassingsplan kan niet worden aangemerkt als een besluit dat is gericht aan Kerkrade. De vaststelling van een inpassingsplan is een ambtshalve bevoegdheid van provinciale staten en dit plan kent geen geadresseerden.

Het EVRM is niet van toepassing op een geschil tussen overheden. Daarbij acht de Afdeling van belang dat de in het EVRM opgenomen rechten niet zijn geschreven voor de overheid en daarmee ook niet voor de decentrale overheid. Dit blijkt uit tekst, systeem en strekking van het EVRM.

Aan artikel 11 van het Europees Handvest inzake lokale autonomie kan geen aanspraak worden ontleend. Voorts bevatten artikelen 2 en 3 van het Handvest niet zodanig gepreciseerde normen gegeven dat deze naar hun inhoud voor rechtstreekse toepassing vatbaar zijn en een ieder kunnen verbinden als bedoeld in de artikelen 93 en 94 van de Grondwet.

Nu de Europese Unie in casu regelgevend is opgetreden, kan in dit geding geen rechtstreeks beroep op artikel 9, vierde lid, van het Verdrag van Aarhus, voor zover in samenhang met het tweede lid van die bepaling, worden gedaan.

Wanneer al moet worden geoordeeld dat Kerkrade kan worden aangemerkt als 'lid van het betrokken publiek' als bedoeld in artikel 10bis van de mer-richtlijn, moet de vraag worden beantwoord of artikel 1.4 van de Chw leidt tot strijd met deze verplichting. Dit is niet het geval, nu voor Kerkrade de rechtsgang naar de burgerlijke rechter openstaat. Dat de procedure bij de burgerlijke rechter volgens Kerkrade voor haar niet de meest gunstige is, maakt niet dat een

dergelijke procedure niet als eerlijk, billijk en snel en niet buitensporig kostbaar kan worden aangemerkt.

Aangezien de gemeente uitsluitend een vordering bij de burgerlijke rechter kan instellen om een rechterlijk oordeel over de rechtmatigheid van het inpassingsplan te verkrijgen, is effectieve rechtsbescherming gewaarborgd. Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat artikel 1.4 van de Chw vanwege strijd met artikel 10bis van de mer-richtlijn buiten toepassing zou moeten blijven.

De doelstellingen van artikel 9 lid 3 van het Verdrag van Aarhus verzetten zich niet tegen toepassing van artikel 1.4 van de Chw binnen het nationale procesrecht. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat artikel 9 lid 3 van het Verdrag van Aarhus expliciet bepaalt dat het recht van beroep mag worden onderworpen aan in het nationale recht gestelde criteria. Voor zover hierbij tevens artikel 9 lid 4 van het Verdrag van Aarhus, dient te worden betrokken, ziet de Afdeling mede gelet op hetgeen hiervoor reeds is overwogen geen aanleiding om te oordelen dat de voor Kerkrade openstaande rechtsgang bij de burgerlijke rechter niet in overeenstemming is met hetgeen in die bepaling is opgenomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-07-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BR4025

Zaaknummer: 201011757/14/R1

Wetsartikelen: 1.4 Chw, 8:1 lid 1 Awb, 8:71 Awb, 13 en 34 EVRM, 1 Eerste Protocol EVRM, 2 en 3 Europees Handvest inzake lokale autonomie, 93 en 94 Gw, 2 lid 2 en 4 Verdrag van Aarhus, 9 lid 2 t/m 4 Verdrag van Aarhus, 4 lid 1 Richtlijn 2003/35/EG, 10bis Richtlijn 2003/35/EG en 36 lid 1 Wet RvS

RECHTSPRAAK

Hof van Twente

Europese MeR-richtlijn (85/337/EEG) te beperkt geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving

Casus

Revisievergunning krachtens de Wet milieubeheer voor een geitenhouderij. Appellanten voeren aan dat ten onrechte geen beoordeling is gemaakt of een milieueffectrapport had moeten worden opgesteld. Daarbij stellen zij dat de enkele omstandigheid dat het houden van geiten niet in het Besluit MeR 1994 staat vermeld als activiteit waarvoor mer-beoordeling moet worden gemaakt, niet betekent dat een dergelijke beoordeling niet hoeft te worden gemaakt.

Rechtsvraag

Is MeR-richtlijn 85/337/EEG op juiste wijze geïmplementeerd in het Besluit MeR 1994?

Uitspraak

In bijlage II, onder 1e, van Richtlijn 85/337/EEG zijn intensieve veeteeltbedrijven aangemerkt als projecten waarvoor een mer-beoordeling moet worden gemaakt. De in deze bijlage genoemde projecten zijn geïmplementeerd in categorie 14 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit MeR (oud). Deze categorie ziet slechts op pluimvee en varkenshouderijen. Aangevraagd is het houden van 5650 geiten die in categorie 14 niet zijn aangewezen als activiteit waarvoor een mer-beoordeling moet worden gemaakt.

Richtlijn 85/337/EEG geeft geen aanknopingspunten voor de conclusie dat de term intensieve veehouderijen slechts ziet op pluimvee- en varkenshouderijen. Uit een in 2008 door de Europese Commissie opgesteld rapport blijkt dat het niet de bedoeling is geweest om de reikwijdte van de projecten als bedoeld in bijlage II, onder 1e, van Richtlijn 85/337/EEG te beperken tot het houden van pluimvee en varkens.

Hieruit volgt dat voor zover een inrichting voor het houden van geiten als intensief

veeteeltbedrijf moet worden aangemerkt, dient te worden beoordeeld of een mer-beoordeling moet worden gemaakt. Verweerder heeft niet onderzocht of de bij het bestreden besluit vergunde geitenhouderij moet worden aangemerkt als een intensief veeteeltbedrijf in de zin van bijlage II, onder 1e, van Richtlijn 85/337/EEG. Volgt vernietiging van het besluit.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-07-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BR3209

Zaaknummer: 201007705/1/M2

Wetsartikelen: MeR-richtlijn 85/337/EEG en Besluit MeR 1994, onderdeel D, categorie 14

RECHTSPRAAK

GS Limburg

Een rechterlijke uitspraak is geen gewijzigde omstandigheid als bedoeld in artikel 43 lid 2 van de Natuurbeschermingswet 1998; geen intrekking vergunning

Casus

Afwijzing van verzoek om over te gaan tot intrekking van de in 2008 verleende vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) voor een pluimveehouderij. Appellanten voeren aan dat de vergunning destijds ten onrechte is verleend, omdat daarbij het ‘Toetsingskader ammoniak rondom Natura 2000-gebieden’ is gehanteerd en volgens jurisprudentie in soortgelijke gevallen door de Afdeling is geoordeeld dat dit toetsingskader niet volstaat voor de beoordeling van mogelijke significante gevallen.

Rechtsvragen

Is een rechterlijke uitspraak een grond voor intrekking van de vergunning? Zijn er andere gronden voor intrekking?

Samenvatting

Bij de verlening van de vergunning is een onjuiste invulling gegeven aan artikel 19f lid 1 Nbw 1998. De Nbw-vergunning is derhalve in strijd met dit wettelijk voorschrift verleend. Voor zover appellanten betogen dat uitspraken van de Afdeling zijn aan te merken als een gewijzigde omstandigheid als bedoeld in artikel 43 lid 2 onder d Nbw 1998 overweegt de Afdeling dat een uitspraak van een rechterlijke instantie geen gewijzigde omstandigheid is, zodat het beroep op deze bepaling faalt.

Volgens artikel 43 lid 2 onder c Nbw 1998 kan een vergunning worden ingetrokken indien de vergunning in strijd met de wettelijke voorschriften is gegeven. Gezien het feit dat sprake is van een bevoegdheid tot intrekking heeft verweerder bij afweging van de betrokken belangen in dit geval in redelijkheid het belang van de rechtszekerheid voor vergunninghouder doorslaggevend kunnen achten. Mitsdien hoefde verweerder de vergunning niet in te trekken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-07-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BR3244

Zaaknummer: 201002690/1/R2

RECHTSPRAAK

Aalten/bestemmingsplan ‘Buitengebied Dinxperlo, Kalverweidendijk 11’

Ten onrechte bij plan-MER geen rekening gehouden met het houden van dieren op meerdere bouwlagen

Volgens de Afdeling betreft het oprichten van een stal waarin dieren worden gehouden op meerdere bouwlagen niet slechts een theoretische mogelijkheid. Niet ondenkbaar is dat als gevolg van toekomstige technische ontwikkelingen het bedrijf de huidige milieubelasting van de inrichting zoals is vergund zal kunnen terugdringen en dan op deze locatie alsnog het aantal dieren zal kunnen uitbreiden. In het gemaakte plan-MER is ten onrechte geen rekening gehouden met het feit dat de maximale planologische mogelijkheden van het plan – het houden van dieren op meerdere bouwlagen – niet alsnog zullen kunnen worden benut.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-06-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BQ9689

Zaaknummer: 201101604/1/R2

RECHTSPRAAK

Midden-Delfland/handhaving

Aanbrengen van voorzieningen in schuur t.b.v. wonen vereist een omgevingsvergunning

Uit de omstandigheid dat door het aanbrengen van de voorzieningen aan een schuur deze thans in bouwkundige zin als een woning moet worden aangemerkt, volgt in casu dat het aantal woningen met één is toegenomen en derhalve niet gelijk is gebleven. In zoverre wordt voldaan aan artikel 2.3 lid 1 Bor, zodat niet staande kan worden gehouden dat voor het aanbrengen van de voorzieningen geen omgevingsvergunning is vereist.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-07-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BR3254

Zaaknummer: 201012096/1/H1

Advocaten: *****

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder a Wabo, 2.1 lid 3 Wabo, 2.3 lid 1 Bor, 3 aanhef en onder 7 Bor, bijlage II en 5 lid 1 Bor, bijlage II

RECHTSPRAAK

Hoorn/bestemmingsplan ‘Tuibrug’

Op grond van relativiteitsbeginsel niet ontvankelijk in bezwaren geluid maar wel inzake bezwaren natuur

Een belanghebbende die een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan aanvecht dat de oprichting van een of meer woningen in het uitzicht van zijn woning mogelijk maakt, kan zich in beginsel niet succesvol beroepen op het niet in acht nemen van de normen van de Wet geluidhinder voor zover het betreft de geluidbelasting ter hoogte van de op te richten woning of woningen. Wel kan een belanghebbende zich beroepen op de normen die de Wet geluidhinder stelt, indien een bestemmingsplan de aanleg of verbreding van een weg mogelijk maakt waarvan ook hij nadelige geluidseffecten voor zijn woonsituatie moet vrezen. Die mogelijkheid bestaat ook indien hij volstaat met aannemelijk te maken dat de aanleg of verbreding zal leiden tot overschrijding van de hoogst toelaatbare geluidbelasting van woningen in zijn directe omgeving en daarmee tot nadelige geluidseffecten op zijn woonsituatie.

In verband met artikel 1.9 van de Chw is het van belang om vast te stellen of de door appellanten ingeroepen normen uit de Nbw 1998 kennelijk niet strekken ter bescherming van hun belangen. Appellanten wonen in de directe nabijheid van het Natura 2000-gebied. De bepalingen van de Nbw 1998 hebben met name ten doel om het algemene belang van bescherming van natuur en landschap te beschermen. Maar de belangen van appellanten bij het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving, waarvan het Natura 2000-gebied deel uitmaakt, zijn in dit geval zo verweven met de algemene belangen die de Nbw 1998 beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Nbw 1998 kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-07-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BR1412

Zaaknummer: 201008514/1/M3

Wetsartikelen: 1.9 Chw, 83 lid 2 Wgh en 19j Nbw 1998

RECHTSPRAAK

Coevorden/bestemmingsplan ‘Witte Menweg 4b Geesbrug (Gasterij het Geeserveld)’

Toepassing artikel 7.10 Wro. Wabo in casu niet van toepassing

Provincie was ten onrechte van oordeel dat een algemeen gebruiksverbod van toepassing was. Voorts is ook het algemeen gebruiksverbod met betrekking tot het gebruik van gronden en bouwwerken als opgenomen in artikel 2.1 lid 1 aanhef en onder c Wabo niet van toepassing op het op grond van de WRO tot stand gekomen plan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-06-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BQ9624

Zaaknummer: 201007465/1/R1

Advocaten: *****

Wetsartikelen: 10:27 Awb, 9.1.4 lid 2 Invoeringswet Wro, 7.10 Wro, 28 lid 2 WRO en 2.1 lid 1 aanhef en onder c Wabo

RECHTSPRAAK

Noord-Brabant/reactieve aanwijzing

Reactieve aanwijzing in verband met archeologische waarden terecht gegeven. Aanwijzing ten onrechte niet beperkt tot relevante locaties

De provincie heeft terecht aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de in de planregeling voorziene mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden zonder aanlegvergunning grondwerkzaamheden uit te voeren tot een diepte van 50 cm ten opzichte van het maaiveld, omdat daardoor twee provinciale archeologische monumenten onvoldoende worden beschermd. Ten onrechte is de aanwijzing echter niet beperkt tot deze twee terreinen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-06-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BQ9691

Zaaknummer: 201002432/1/R3

Advocaten: *****

Wetsartikelen: 4.2 lid 1 Wro en 3.8 lid 6 Wro

RECHTSPRAAK

De Ronde Venen/bestemmingsplan ‘Marickenland’

Voorwaarden voor het onder het overgangsrecht brengen van legaal agrarisch gebruik

Casus

De gemeente heeft het huidige gebruik binnen de agrarische bouwpercelen van een aantal appellanten als zodanig bestemd, terwijl de daarbij behorende onbebouwde agrarische gronden een recreatieve dan wel natuurbestemming hebben gekregen.

Rechtsvraag

Is het geoorloofd het gebruik van onbebouwde gronden onder het overgangsrecht te brengen terwijl het bijbehorende bouwperceel een positieve bestemming krijgt?

Uitspraak

Naar het oordeel van de Afdeling hebben de raad noch het college duidelijk kunnen maken of en zo ja, voor welke agrarische bedrijven met het handhaven van de agrarische bouwpercelen een passende bestemming voor de duur van de planperiode is gelegd. Weliswaar zullen – zoals de raad heeft betoogd – agrariërs die buiten het plangebied nog agrarische gronden hebben, hun agrarische bouwpercelen in het plangebied kunnen benutten, maar dat neemt niet weg dat, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen bij uitspraak van 5 januari 2011 in zaaknr. 200906022/1/R1 (LJN BO9779), het op de weg van de raad ligt te onderzoeken voor welke specifieke agrarische bedrijven deze bestemming gedurende de planperiode nog passend is, waarbij van belang is dat er nog een rendabele bedrijfsvoering resteert, indien het desbetreffende bedrijf het zonder de onbebouwde agrarische gronden zal moeten stellen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-06-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BQ8850

Zaaknummer: 200906790/1/R2

RECHTSPRAAK

Almelo/projectbesluit

Toepassing artikel 46 lid 6 Woningwet in relatie tot projectbesluit dat ziet op vier bouw kavels

De wetgever heeft met artikel 46 lid 6 van de Woningwet een concentratie van rechtsbescherming beoogd ter voorkoming van herhaalde procedures over hetzelfde bouwplan. Indien een ontheffing, een projectbesluit, of een besluit als bedoeld in artikel 3.40, 3.41 of 3.42 van de Wro is vereist om een bouwvergunning te kunnen verlenen, kan daarom tegen zodanige besluiten eerst worden opgekomen in het kader van de beslissing op een voor het desbetreffende project ingediende aanvraag om verlening van een bouwvergunning. In deze bepaling is geen uitzondering gemaakt voor het geval een projectbesluit betrekking heeft op een bouwproject dat kan worden onderverdeeld in verschillende bouwplannen. Het is derhalve een gevolg van de keuze van de wetgever, dat bij verlening van afzonderlijke bouwvergunningen, afzonderlijke procedures moeten worden gevoerd waarbij telkenmale tegen hetzelfde projectbesluit kan worden opgekomen

Artikel 46 lid 6 Wro is enkel van toepassing in die gevallen waarin een projectbesluit is genomen voor activiteiten waarvoor een bouwvergunning is vereist. Nu voor het gebruik van de bedrijfswoning als burgerwoning geen bouwvergunning is vereist, is artikel 46 lid 6 Wro in zoverre niet van toepassing en is het projectbesluit in zoverre zelfstandig appellabel.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Tilburg

Beperking van het luiden van kerkklokken is niet in strijd met de vrijheid van godsdienst; de APV maakt de mogelijkheid tot het belijden van godsdienst niet illusoir

Casus

Last onder dwangsom vanwege het luiden van kerkklokken is in strijd met de APV Tilburg.

In de APV is bepaald dat het verboden is om van 23:00 uur tot 07:30 uur door middel van klokgelui dan wel op andere wijze op te roepen tot gebed, in de zin van de Wet openbare manifestaties (Wom), met een geluidsniveau dat meer dan 10dB(A) ligt boven de normen uit het Activiteitenbesluit en meer dan 10 dB(A) boven het referentieniveau van de omgeving. In de Wom is bepaald dat de gemeenteraad regels kan stellen met betrekking tot de duur van het geluidsniveau van klokgelui ter gelegenheid van oproepen tot het belijden van godsdienst. Het Activiteitenbesluit bevat geluidsnormen; in dit besluit is tevens bepaald dat bij het bepalen van de geluidsniveaus, het geluid ten behoeve van het oproepen tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging buiten beschouwing blijft.

Het klokgelui in de kerk van appellant begint om 7:15 uur en overschrijdt de geluidsnormen van het Activiteitenbesluit met meer dan 10 dB. Het beroep van appellant is door de rechtbank ongegrond verklaard. In hoger beroep voert appellant aan dat de desbetreffende bepaling uit de APV onverbindend is waarbij hij aanvoert dat hij wordt beperkt in zijn vrijheid van godsdienst dat in de grondwet is vastgelegd.

Rechtsvraag

Is de APV in strijd met de vrijheid van godsdienst?

Uitspraak

Een redelijke uitleg van het grondwetsartikel brengt met zich dat het recht tot het vrij belijden van godsdienst niet de vrijheid tot kerkklokgeluid van elke duur en met elk geluidsvolume

impliceert. De in de Wom omschreven bevoegdheid dient er toe om excessen wat duur of geluidsvolume betreft te voorkomen. De APV kan, afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden en behoeften, worden afgestemd op de gelegenheden en tijdstippen waarop het klokgelui zal plaatsvinden. Een dergelijke regulering van duur en geluidsniveau binnen redelijke grenzen moet worden geacht de vrijheid van godsdienst niet te beperken.

De desbetreffende bepaling in de APV is opgenomen omdat in de daarin aangegeven periode de meeste mensen nachtrust genieten. Deze nachtrust kan worden verstoord wanneer op luide wijze wordt opgeroepen tot gebed. Aangezien deze oproep een uiting is van ieders recht om zijn godsdienst vrij te belijden, moet enige overlast worden geaccepteerd en geldt het verbod alleen voor excessieve vormen van geluidsoverlast met niveaus van meer dan 10 dB boven de normen van het Activiteitenbesluit. Hiermee heeft de gemeente voldoende gemotiveerd waarom voor de betrokken periode is gekozen.

Voorts bestaat er geen grond voor het oordeel dat de keuze van de periode in strijd is met het Activiteitenbesluit omdat de APV niet aan het Activiteitenbesluit hoeft te worden getoetst. Hoewel het Activiteitenbesluit niet rechtstreeks van toepassing is, heeft de gemeente bij het bepalen van het toegestane geluidsniveau aansluiting mogen zoeken bij de geluidsnormen van dat besluit omdat hieruit blijkt wanneer in objectieve zin gesproken kan worden van geluidsoverlast. Het hoger beroep wordt ongegrond verklaard.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-07-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BR1448

Zaaknummer: 201011441/1/H3

Wetsartikelen: 109a APV Tilburg, 2.17, 2.18, 2.19 en 2.20 Activiteitenbesluit, 10 WOM en 6 Gw

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris I en M

Er is sprake van een lozing in de zin van de Waterwet; nu een voorwaarde waaronder mag worden geloosd wordt overtreden, is terecht een last onder dwangsom opgelegd

Casus

Last onder dwangsom voor een bedrijf voor de op- en overslag van aardolieproducten.

De last strekt tot het verwijderen van of het treffen van voorzieningen m.b.t. de in de inrichting aanwezige bio-ethanol die wordt opgeslagen in een tankput zonder vloeistofdichte bodem. Hiermee wordt beoogd te voorkomen dat bio-ethanol onvoorzien in het oppervlaktewater kan worden geloosd. Voor de inrichting is in 1993 een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (thans Waterwet) verleend. In 2007 is een melding gedaan voor de opslag van bio-ethanol in een tank die vloeistofdicht was uitgevoerd. Later is gebleken dat de vloeistofdichte voorziening nooit is getroffen.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder niet bevoegd was om handhavend op te treden.

Rechtsvragen

Is sprake van een lozing? Was verweerder bevoegd om handhavend op te treden?

Uitspraak

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie EG met betrekking tot de Kaderrichtlijn Water volgt dat elke aan een persoon toe te schrijven handeling waarbij één van de in lijst I of II van de bijlage bij deze richtlijn genoemde stoffen (zwarte of grijze lijst stoffen) direct of indirect in de oppervlaktewater wordt gebracht, een lozing is in de zin van deze richtlijn. Zoals onder meer blijkt uit de uitspraak van ABRvS van 27 april 2001 (nr. 199902895/1) is ook indien in geval van een calamiteit stoffen in het oppervlaktewater worden gebracht sprake van een lozing. Dit is slechts anders indien een gebeurtenis naar algemene ervaringsregels niet als

voorzien kan worden beschouwd.

De wijze waarop bio-ethanol wordt opgeslagen op het terrein van eiseres is niet in overeenstemming met de aan haar verleende vergunning op grond van de Waterwet.

Deze vergunning bevat geen voorschriften m.b.t. de opslag van bio-ethanol maar enkel m.b.t. de opslag van diesel, huisbrandolie en benzine. Bovendien zijn de maatregelen die zijn genomen ter bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater niet in overeenstemming met de melding. Anders dan gemeld is de tankput niet voorzien van een vloeistofdichte bodem. Nu niet in overeenstemming wordt gehandeld met de vergunning in samenhang met de melding is gehandeld in strijd met de Waterwet. Verweerder was bevoegd om hiertegen handhavend op te treden.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 15-06-2011

ECLI: ECLI:NL:RBALM:2011:BR0146

Zaaknummer: Awb 10/1838

Wetsartikelen: 6.2 Waterwet, 5:32 Awb en 1 Kaderrichtlijn Water (76/464/EG)

RECHTSPRAAK

Oldambt/projectbesluit/omgevingsverordening

Ontheffing omgevingsverordening van GS is zelfstandig appellabel en kan niet bij beoordeling projectbesluit worden betrokken

Casus

Het college van burgemeester en wethouders van de voormalige gemeente Reinderland heeft een projectbesluit voor de bouw van een woning vastgesteld. Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen hebben ontheffing verleend van de Omgevingsverordening provincie Groningen 2009 voor de bouw van die woning.

Rechtsvraag

Dienen de bezwaren tegen het besluit tot het verlenen van ontheffing betrokken te worden bij de beoordeling van het projectbesluit?

Uitspraak

De voorzieningenrechter oordeelt, onder verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter rechtbank Den Bosch, 6 oktober 2010 (LJN: BN9603) dat het besluit tot ontheffing van de omgevingsverordening door GS zelfstandig appellabel is. De voorzieningenrechter oordeelt verder dat dit besluit om die reden niet in de beoordeling van het projectbesluit kan worden betrokken. De voorzieningenrechter acht het daarbij van belang dat, anders dan voorheen de verklaring van geen bezwaar ingevolge artikel 19, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) dat een voorwaarde was om de bevoegdheid tot vrijstelling te kunnen uitoefenen, artikel 3.10, eerste lid, van de Wro niet de voorwaarde stelt dat de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit verbonden is aan de voorwaarde dat het college van GS een ontheffing ingevolge de Omgevingsverordening heeft verleend.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 31-03-2011

ECLI: ECLI:NL:RBGRO:2011:BQ8485

Zaaknummer: AWB 11/176 en 11/177 WRO

Wetsartikelen: 4.1 lid 1 Wro en 3.10 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Provincie Groningen/omgevingsverordening

Belanghebbende bij provinciaal besluit tot vaststelling van het buitengebied van de gemeenten

Casus

Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen hebben de begrenzing van het buitengebied van de gemeenten binnen de provincie vastgesteld op grond van de Omgevingsverordening provincie Groningen 2009. Eisers hebben tegen deze beslissing beroep ingesteld.

Rechtsvraag

Wie is belanghebbende bij een provinciaal besluit tot vaststelling van het buitengebied van de gemeenten?

Uitspraak

De rechtbank geeft aan dat de gemeenteraad als belanghebbende kan worden aangemerkt nu de van toepassing zijnde artikelen tot de Omgevingsverordening voorschriften bevatten voor de vaststelling van bestemmingsplannen. Ook bevatten de artikelen voorschriften voor binnenplanse wijzigingsbevoegdheden voor de colleges van burgemeester en wethouders. Zij zijn daarom belanghebbenden. Eisers (particulieren) in het gebied zijn geen belanghebbenden omdat de normen uit de Omgevingsverordening niet tot gevolg dat de rechten, bevoegdheden en plichten die particulieren ingevolge de geldende bestemmingsplannen hebben, gewijzigd worden. Daartoe is nadere besluitvorming van de betrokken gemeenteraden en/of colleges van burgemeester en wethouders nodig.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: